

Thy

Du barkede Land ved Vesterhav
af Vind og Storm omsuset –
og er der stille Vejr en Dag,
så toner Bølgebruset -,

Du kender knapt en Solskinsdag,
hvor ej et Blad sig rører,
du ejer ingen Bøgeskov,
hvor Fuglesang man hører.

Din Sommer er så knap og kort
med kolde Vestenvinde,
og Nattefrost ved Sankte Hans
i Thy vi stundom finde.

Men savner du den lune Vind, der kruser Søens
Vove,
der hvisker mellem Løv og Krat
i Sjællands Bøgeskove.

Så har du Bølgens dybe Bas
ved høfder og ved Moler,
højt synger de din Lov og Pris
som Børn fra tusind Skoler.

Skønt Vesterhavet brøler vildt
og flænses i din Side,
så står i Nord din Forpost kækt
ved Skarreklit den hvide.

I Syd har Fjenden hanske vist
et Hul i Muren lavet,
end ligger Aggertangen dog
og skærmer imod Havet.

Og ser man over Landet ud,
man skuer tusind Høje.
Det ser man intet andet Sted,
om jeg da husker nøje.

Så længe Danmarks Navn består,
skal dine Sønner mindes,
Niels Juel og Jacobsen og Kold
på Hæderspladser findes.

Du Danmarks Bolværk mod Nordvest
dig skærme Gud og signe,
så rig din Fremtid blive må,
din stolte Fortid ligne.

(Historisk Årbog for Thisted amt 1923, side 414)